

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

dagur höst och vår: detta hemman äger tillräckelig skog, och fiske i Wenern. Utomdes uplåtes Skogen, et åttiondedels qwarntorp, och et åttiondedels frälse, som utgör 3 dagswerk i weckan, har äfwen god skog, af ek, björk, ask, furu och gran, samt en stätte utjord wid Bånum, Mellomhuset kallad, indelt åt Majoren wid Westgöta-Dals Regemente, på lön, och räntar 6 Markor smör, samt utgör et par dagswerk i weckan.

Förendämte ägendomar kunna med förstå tillrådas, och med ägaren Herr Ludolph accorderas så om gröda och kreatur, som om allt annat Inventarium.

Från Allingsås Bokläda kommer, på näste marknad i Liedköping, et parti böcker, samt en hop målat papper, och vägta bok-guld, efter förteckning, at hållas til salu.

På det wid Stampen anlagde brygg- och bränneri, kunna fetade swin, antingen lefwande eller slagtade, fås til 7 och en half Dal. Smit Liffundet: på samma ställe fins äfwen dubbelt och enkelt öl, med god swagdricka, för billigaste pris.

Den 23 dennes kommer, hos Madame Kite i Masthugget, under offentligt utrop at förålsjas så wäl hus och trädgårdar, som åtskilligt husgeråd, m. m.

* * * * *

Bothborgska Becko-bladet.

Lördagen, den 13 October, 1764.

Förslags- och Teber: yra.

Stult för några år sedan af Upsala-feber, hade jag, i min olycka, den lyckan, at gynnas af en god wårdinna, med öm skötsel. Gammal man war aldrig utan främmande, af sit köp och desse förde hon äfwen til mig, i tanke, at roa mig med deras prat. En af dessa framdrog hundrade oskyldiga små-roligheter; som röjde snille och belåsenhet. En satte sig wid et claver. En förnöjde min Patriotiske smak, med prat om hwarjehanda slögder; och hon bewiste, at wår tiltagsenhet har i sednare tiderna stigit så högt, at det nu mera må wara en antingen mycket odugelig, eller ock mycket förnäm, hustru, som köper i boden tyg til sina hwardags kläder, m. m. En förståndig Fru talade mycket förnuftigt om barna-skötsel; hon hade gifwet se lön efterdöme, at aflägga de skadeliga waggor, och lindor; hade ock aldrig, på stora wiset, låtet dem bruka ammor. En talade måstret

Es

stret

sterligen om Löts-affairer; hon undrade med rätta, hvarföre konsten at brygga, wore så sålsam hos Fruntimren, m. m.

Detta war prat af de förständigare Fruntimren; men där war ock godt förråd på ledsam må wäp, som kunde dräpa folk med sladder. Fru Gastkräfwan pratade om idel spöken, nissar, warulswar, tomte-gubbar, och maran, som red hånne hwarannan natt. Fru Pysla, stackar! kunde ej roa sit sällskap med annat prat, än om liktornar, tandwårk, och moder-sjukan, m. m. Mamsel Ostanwäder wille icke heller wara orolös, men hela hånnes widlyftiga tale-ämne röbede närwarande wäderlek och wägelag. En pratade hela timan om pigan, det aset, som klämde lilla Rätta i dören. En förstod endast at sucka öfwer den dyra tiden. En, som self ingen dygd hade, förtalade hela sit granskap. En gammal mormor räknade up slägt-registret och swägerlag i tionde led, på personer, som ingen i laget frågade efter; weste likwäl icke, hwem nu för tiden regerade i Frankerike, knapt i Söderneslandet. Detta sladder gjorde mig wänndigtigare, än sjelfwe febrén. Jag wil nu med förlof säga, hwad jag då tänkte; ty jag har redan sagt, at jag plågades af feber-yra. Jag ler ännu, då jag tänker på min sorgfällighet den gången, som war så granlaga, at jag beklagade större delen af könet för des upfostran; men tänkte strax, at det kunde ej annars wara, när de ej hafwa den upmuntran, som karlar. Det är

wist, är karlen rik, så kan han slippa at blifwa människja; de fleste få likwäl bringa sig fram genom förtienster. Doch hafwa de hopp, at anses därefter, och icke efter födsel, skapnad och ålder. De högsta wårdigheter i Riket äro hwarcken stängde för adel, eller bonde-söner. Jag kan en stickelig bonde-son bringa sig up til N:o 20 i rang-ordningen, som ofta sker; så har han det något, at se tåmeligen låkra Frökner mysa at honom. Men bonde-pigan, stackar! må bringa sin snällhet så högt hon wil; så får hon i sällskap, giften och lycka likwäl wika för Frökner och Mamseller, om ock desse sednare wore så wäpiga, som kalkon-höns. Under desse tankar, började febrén för allwar at rafa; jag kom i betta, ansattes dåröfwer af förslags-yra, för gat Rang-ordningens 14 S, och gjorde self et stroke rang-ordning, icke för karlar, utan för Fruntimren, hvars hufvud-summa war följande:

Hustrun följe icke mannens tjenst, icke heller stickorna sadrens; utan hwar Fruntimmer hedres efter egen förtienst och insigt.

Detta lät sig den gången werkställas i min hjerne, genom följande förslag, hwilket jag nu litet förbättrat, ehuru det ändå får namn af blotta Platoniska ideer. Lika mycket; något skämt och mera! allwar! Jag wägar komma fram med förslaget, som delar Fruntimren i följande fem numrer. (Fortsättning härnäst.)

Öfwer Rådsmannen, Herr Andreas
Damm.

Du sista steg! wår blod han kalnar,
Når du för wåra ögon står.
Wi önske och en mängd af år;
Fast kroppen af sig sjelf förfalnar,
Vårt lif är uselt, likwål kärt,
Wi ryse, och wi döden hanna;
Och likwål måste wi befanna,
At plågor ha vårt lif förtårt.

Når själ och kropp, två kära wänner,
Hwarannan sista affked ge;
Når själen får sig ensam se,
Och kroppen sin förwandling känner;
Då är det dyra steget gjordt,
Som man får asdrig återtaga.
Hjelp Gud! hur lär det dem behaga,
Som stadnat på en olycks-ort.

Men säll är den, som i sin lefnad,
Lyst tanken ifrån stoftet opp,
Och känt uti et säkert hopp
En föresmak af ewig trefnad.
Fast död med tusend plågors hot
Sig här för blöda ögon ställer;
Så wet han doch, när slutet gället,
At oförsagd ta honom mot.

Ep

En Hedersman nu mer ej andas,
Ej länge fågnat Götheborg,
Hans sista steg är nu wår sorg;
Men stoftet, som med jorden blandas,
Skal ej Hans minne blanda bort.
Det händer sällan med de döda,
At man förgäter dem med möda;
Men Dennes minne blir ej kort.

En sällsam dygd, at wara ärlig!
Ty hon beskrifs på många sätt;
Wår Döde kände hånne rätt,
Och därför war Han oumbärlig.
Hans tanke höll med munnen et,
Han konstigt nåt för ingen stälde;
Ty dygden hade öfwerwälde,
Uti Hans hjerta och Hans wett.

Han gerna af sit goda miste,
At därmed lindra andras nöd.
Den ena handen delte bröd,
At ej den andra där af wiste.
Uti Hans systor röntes drift.
Han lyfte tanken up til högden,
Och njuter nu den sälla frögden,
Som tar sin början wid wår grift.

B. Ohrwall.

E 3

Hwad

Swad nytt i Staden?

Korta Stadsnyheter.

Göteborgska Wexelpriset.

Onsdagen, den 10 October, →

London	- -	98½	- -	Dal. Kant.
Amsterdam	- -	88½	- -	M:t Kant.
Hamburg	- -	92½	- -	M:t Kant.

Inkomne åro Skepparne, Richard Woodwell ifrån Yarmouth med barlast, Cornelius de Young ifrån Hamburg med dito, Pet. Wolfin ifrån St. Ubes med salt, Joh. Fredr. Zben ifrån Hull med barlast, Samuel Wettersten ifrån Cagliari med salt, Hindr. Janssen Melcherts ifrån Amsterdam med barlast, Swen Broberg ifrån St. Ubes med salt, Casten Wallis ifrån Hamburg, Evert Hillers, den yngre ifrån Bremen, och Robert Lumley ifrån London med barlast, Lars Ryberg ifrån Lissabon med salt, Alexander Gray ifrån Portsoy med barlast, Robert Craige ifrån Kinkhorn med potatoes och hö, David Myells ifrån Lieth med bly, Daniel Heyden ifrån Hamburg med barlast, Carl Fredr. Tallberg ifrån Cagliari med salt,

salt, Willj. Duwehand ifrån Hamburg, Jürgen Hartwig Kastner ifrån dito, och Claus Petersen ifrån Köpenhamn med barlast, Peter Hoffstedt ifrån London med pæckhus-gods, Jan Grindet ifrån Amsterdam med barlast, Olof Bång ifrån St. Ubes med salt, Joseph Wytes head ifrån Linn med barlast, And. Stare ifrån St. Ubes, Gunnar Schale ifrån Crofswil, och Thalenius Christman ifrån St. Ubes med salt, item Ryfert Martens ifr. Amsterd. med barlast. Utgångne åro Skepparne, Neight Jansen, Jean Johannes Rönig, och Pieter Jansen til Hamburg med sill, William Bruce til Scotland, William Scott och Thomas Mills til London, John Stephenson til Hull, Georg Fothergill til Newcastle, Donald Edie och James Willson til Lieth med järn och bräder, Pieter Claassen, Jac. Ruundt, Joh. Munkerus, Fredr. Laurens och Carl Schale til Hamburg, Cornel. Helsing til Irland, Jürgen Barkhorn til Bremen, Melcher Hillens, Hendr. Coorts, Ernst Köper och Martin Highting til Bremen, Fredr. Janssen, Reind. Koelofs, Dore Joris, Joh. Fr. Koopman, Anders Hising och Focke Focken til Hamburg, alle med sill, Jam. Slof och Joseph Doig til Scotland, samt Richard Rodwell til Yarmouth med järn och bräder.

Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen åro, ifrån den 4 til den 11 dennes, födde 5 Gossar och 4 Flickor barn: Wigde Timmerkarlen, Olof Björkman, och

och Pigan, Anna Jonsdotter: Dödd Erändaren, Måster Peter Hoffman, af tårande feber, och 2 barn, af måsling och slag.

I Kronhus = Församlingen födde 3 barn: Wigde Soldaten, Christian Malmgren, och Pigan, Cathar. Andersdotter: Döde i Soldat, af feber, i hustru, af tårande sutdom, och 1 barn, af mag = sjukta.

Kundgörelser.

Den 16 dennes kommer uppå Stadens Rättskamare at försäljas et parti nyligen inkommen Angelst ost, i hela och halftwa Lipp: afwenwål et litet parti insattat häst uti fastager. Warorna kunna förut beses hos Herrar Binge, Beckman, Beyer och Schuz, hos hwilke och fins et parti salt isfrån Lissabon.

En samling utwålde böcker, såljas uti förmaket til Gymnassii Bibliotheket den 20 dennes kl. 9 före och 2 efter middagen.

På Kungiska Boktryckeriet finnes til köps et wackert och wäl utarbetat Lat, hållet af Græc Lingwä-Lectorn, Herr Doctor Beyer, wid skola Directorats ombytet. Innehåller är redan nämndt uti No 25, och skal närmare uptagas med nästaförsta.

3 a 400 stlle = bok = tunnor äro til salu, samt et saltteri, med alla tillhörigheter, hos Hr. Lorens Jønsen.

Et sticfelig Student ännmål sig til införmatton, renskrifning, och dylikt arbete. Mer a munda teligen.

* * * * *

Götheborgska Becko-bladet.

Lördagen, den 20 October, 1764.

Fortsättning af Förslags- och Feber-yran.

Sista numren eller rangen skulle innefatta sticfeliga pigor af söhlande insigter: Christens Doms-kundskapen, rent och ensaldigt hemtad uti lilla och stora Catechesen. Färdighet, at efter en afhörd prädikan, säga des hufwud-ämnen. Sedan nödigaste reglorna i barna-skolskolan: * widare, konsten, at spinna och wäfwa blags

Det förstås, at, nästintil christendomen, är intet nödigare at lära för et Fruntimmer, än en rätt barna-skötsel. En man kan ju icke lemna sin hustru någon dyrbarare ägeadom, än sina barn. Äro då icke stam, at när hwar hurug sticfel, hinnerligen på handet, inhentar råttta sätter at upföda gäs, och kälkon, angår, ingen tänker på, huru et barn, om det skal bli wid lif, måste skötas. Wänne icke mer, än hälften af den saneliga myckenheten, som dö i barna-ären, omkomma genom sine mödrars och ammors ofunnighet och galna fördomar? Wäl, om Fruntimmeren wille anse barna-skötslen, som en wetens